

Uz sākumlapu>Prasības iesniegšana tiesā>Kur un kā>**Kuras valsts tiesības jāpiemēro?**

Kuras valsts tiesības jāpiemēro?

Griekija

Ja juridiskajās attiecībās personu starpā ir elementi, kas skar vairāk nekā vienu valsti (starptautisks elements), un rodas strīds, Griekijas tiesas ne vienmēr piemēro Griekijas tiesību aktus un izpēta, kuras tiesības ir jāpiemēro (piemērojamās tiesības), pamatojoties uz starptautiskajām privāttiesībām. Starptautiskās privāttiesības ir mehānisms, kas darbojas uz piesaistes faktora pamata, lai noteiktu piemērojamās tiesības (t.i., vienas valsts tiesību normas), kas var būt attiecīgās tiesas valsts vai citas valsts tiesību akti. Kolīziju normas nosaka, pamatojoties uz vienu vai vairākiem piesaistes kritērijiem. Piesaistes kritērijs ir strīda faktors ar starptautisku raksturu, uz kā pamata piemēro konkrētu starptautisko privāttiesību normu, lai noteiktu attiecīgajā lietā piemērojamās tiesības, t.i., Griekijas vai citas valsts tiesību aktus (tiesību normu kolīzija).

1 Tiesību avoti

Griekijas tiesību akti ir Griekijas starptautisko privāttiesību pamatavots. Likuma jēdziens ietver arī divpusējās un daudzpusējās starptautiskās konvencijas, ko Griekija ir ratificējusi un kas pēc ratifikācijas tiek piemērotas tādā pašā veidā kā Griekijas valsts tiesību akti. Likuma jēdziens aptver arī Eiropas Savienības tiesību aktus, jo īpaši regulas. Tā kā starptautiska līmeņa privāttiesisku darījumu skaits un daudzveidība arvien pieaug, Griekijas tiesu un Eiropas Savienības Tiesas judikatūrai, lai arī tā nav oficiāls tiesību avots, ir nozīmīga loma gadījumos, kas nav atrunāti starptautiskajās privāttiesībās, kuras izmanto piemērojamo tiesību aktu noteikšanai.

1.1 Valsts tiesību normas

Griekijas tiesību akti ir Griekijas starptautisko privāttiesību pamatavots. Pamatnoteikumi ir atrodamī Civill kodeksā (4.-33. pants), lai gan noteikumi ir paredzēti arī citos likumos, piemēram, likumā Nr. 5960/1933 par čekiem (70.-76. pants).

1.2 Daudzpusējās starptautiskās konvencijas

Dažas daudzpusējās starptautiskās konvencijas:

1956. gada 19. maija Ženēvas konvencija par kravu starptautisko autopārvadājumu līgumu, ko Griekija ratificēja ar Likumu Nr. 559/1977;

1961. gada 5. oktobra Hāgas konvencija par tādu tiesību normu kolīzijām, kuras attiecas uz testamentāro darījumu formu, ko Griekija ratificēja ar Likumu Nr. 1325/1983;

1965. gada 15. novembra Hāgas konvencija par tiesas un ārpustiesas dokumentu izsniegšanu civillietās vai komercietās, ko Griekija ratificēja ar Likumu Nr. 1334/1983;

1996. gada 19. oktobra Hāgas konvencija par jurisdikciju, piemērojamām tiesību aktiem, atzīšanu, izpildi un sadarbību attiecībā uz vecāku atbildību un bērnu aizsardzības pasākumiem, ko Griekija ratificēja ar Likumu Nr. 4020/2011.

1.3 Svarīgākās divpusējās konvencijas

Dažas divpusējās starptautiskās konvencijas:

1993. gada 17. maija Konvencija starp Griekijas Republiku un Albānijas Republiku par tiesisko palīdzību civillietās un krimināllietās (ko Griekija ratificēja ar Likumu Nr. 2311/1995);

1951. gada 3. augusta Konvencija starp Griekiju un ASV par draudzību, komerciju un kuģniecību (ko Griekija ratificēja ar Likumu Nr. 2893/1954)

2 Kolīziju normu piemērošana

2.1 Vai tiesnesim ir pienākums pēc savas iniciatīvas piemērot kolīziju normas?

Ja saskaņā ar kolīziju normām Griekijas starptautiskajos privāttiesību aktos ir jāpiemēro citas valsts tiesību akti, Griekijas tiesnesis ņem to vērā pēc savas iniciatīvas, t.i., prāvniekiem nav uz tiem jāatsaucas, nedz arī jāpieprasa pārbaudīt to noteikumu saturu (Civilprocesa kodeksa 337. pants).

2.2 Atgriezeniskā norāde

Ja Griekijas starptautisko privāttiesību aktu noteikumi paredz, ka ir jāpiemēro citas valsts tiesības, tiek piemēroti šīs valsts materiālo tiesību noteikumi un neizdara atsauci uz minētās valsts privāto starptautisko privāttiesību aktu noteikumiem (Civill kodeksa 32. pants), kas, savukārt, varētu paredzēt, ka piemēro Griekijas vai kādas trešās valsts tiesību aktus.

2.3 Piesaistes kritērija izmaiņas

Juridisko attiecību piesaistes kritērijs attiecību gaitā bieži mainās (piemēram, sabiedrības domicilu pārvieto no vienas valsts uz otru, un tādā gadījumā mainās arī piemērojamās tiesības). Ir noteikumi, kas skaidri paredz risinājumu par to, kuras tiesības galu galā piemēro; citos gadījumos tiesa piemēro tādas piemērojamās tiesības, ko piemēroja sākotnēji vai pēc tam, vai abas piemērojamās tiesības kopā atkarībā no lietas faktiskajiem apstākļiem.

2.4 Izņēmumi kolīziju normu piemērošanā

Ja Griekijas starptautiskās privāttiesības (piesaistes faktora normas) paredz, ka ir jāpiemēro ārvalstu tiesības, bet to piemērošana ir pretrunā Griekijas sabiedriskās kārtības pamatā esošajiem morāles un tiesību pamatprincipiem (Civill kodeksa 33. pants), Griekijas tiesa, izskatot attiecīgo lietu, nepiemēro attiecīgos ārvalsts tiesību aktu noteikumus, bet piemēro citus ārvalstu noteikumus (negatīva darbība). Tomēr ja gadījumos, kad piemērošana ir liegta, rodas juridisks vakuums ārvalsts tiesībās, to atrisina, piemērojot Griekijas tiesības (pozitīva darbība).

Viens Griekijas tiesiskās sistēmas interešu aizsardzības veids ir ieviest tieši piemērojamus noteikumus. Šie noteikumi regulē īpaši svarīgus jautājumus valsts iekšējās juridiskajās attiecībās, un Griekijas tiesas tos arī tieši piemēro lietās ar starptautisku raksturu, ko neaizsargā Griekijas starptautisko privāttiesību aktu piemērošana.

2.5 Ārvalstu tiesību pārbaude

Griekijas tiesas var izmantot jebkādas līdzekļus, kurus tās uzskata par piemērotiem, lai noskaidrotu, kuras ārvalstu tiesības ir piemērojamas. Šādas zināšanas var būt balstītas tiesnešiem personīgi zināmajā tiesību informācijā, kā arī tiesneši šo informāciju var meklēt (daudzpusējās un divpusējās) starptautiskajās konvencijās, saskaņā ar kurām dalībvalstis ir uzņēmušās savstarpēju informācijas sniegšanas pienākumu, vai arī pašmāju vai ārvalstu zinātniskajās organizācijās. Ja ir grūti vai neiespējami iegūt informāciju par ārvalstu tiesību aktu noteikumiem, Griekijas tiesa tos var noteikt, pieprasot prāvnieku palīdzību, un tā neattiecas tikai uz iesniegtajiem pierādījumiem (Civilprocesa kodeksa 337. pants).

Izņēmuma gadījumā Griekijas tiesas piemēros Griekijas tiesību aktus piemērojamo citas valsts tiesību aktu vietā, ja par spīti pieliktajām pūlēm ir izrādīties neiespējami noskaidrot citas valsts tiesību aktu noteikumus.

3 Kolīziju normas

3.1 Līgumsaistības un tiesību akti

Lielākai daļai līgumu un tiesību aktu, kas noslēgti 2009. gada 17. decembrī vai pēc šī datuma, Grieķijas tiesas piemērojamās tiesību aktus noteiks, balstoties uz Regulu (EK) Nr. 593/2008, Roma I Regulu. Parasti tiek piemēroti pušu izvēlētie tiesību akti.

Līgumiem un tiesību aktiem, kas noslēgti laikposmā no 1991. gada 1. aprīļa līdz 2009. gada 17. septembrim, piemērojamie tiesību akti tiek noteikti, balstoties uz 1980. gada 19. jūnija Romas Konvenciju, kurā arī ir noteikts iepriekš minētais pamatprincips.

Visa veida līgumiskajām saistībām un tiesību aktiem, kas ir skaidri izslēgti no iepriekš minētās Regulas un Konvencijas piemērošanas jomas, kā arī tiem, kas noslēgti pirms 1991. gada 1. aprīļa, piemērojamie tiesību akti tiek noteikti, pamatojoties uz Civillkodeksa 25. pantu, kurā izklāstīts tas pats pamatprincips, kāds ir Regulā.

3.2 Ārpuslīgumiskās saistības

Saistībām, kas izriet no civiltiesiskiem pārkāpumiem, netaisnas iedzīvošanās, neatļautas pārstāvniecības bez pilnvarojuma (*negotiorum gestio*) un līgumslēgšanas sarunu izjaukšanas (*culpa in contrahendo*), 2009. gada 11. janvārī vai pēc šī datuma Grieķijas tiesas noteiks piemērojamās tiesību aktus, pamatojoties uz Regulu (EK) Nr. 864/2007 (Romas II regula). Parasti piemērojami tās valsts tiesību akti, kurā izdarīts pārkāpums.

Visa veida civiltiesiskajiem pārkāpumiem, kas ir skaidri izslēgti no iepriekš minētās regulas piemērošanas jomas, kā arī tiem, kas izdarīti pirms 2009. gada 11. janvāra, piemērojamie tiesību akti tiek noteikti, pamatojoties uz Civillkodeksa 26. pantu, kurā izklāstīts tas pats pamatprincips, kāds ir regulā.

Saskaņā ar Grieķijas tiesu judikatūru vainai, kas izriet no netaisnas iedzīvošanās (pirms 2009. gada 11. janvāra), piemērojami tās valsts tiesību akti, kas vispārējos konkrētajos lietās apstākļos ir atbilstošākie.

3.3 Personas statuss, tā aspekti saistībā ar civilstāvokli (vārds, dzīvesvieta, rīcībspēja)

- Fiziskas personas

Vārds, domicils

Tā kā vārdu un domicilu izmanto, lai identificētu atsevišķu fizisko personu, tām piemērojamās tiesību aktus katru reizi nosaka konkrēto regulējamo tiesisko attiecību kontekstā. Tādējādi saskaņā ar Civillkodeksa 14. pantu laulāto vārdu un domicilu reglamentē viņu personiskās attiecības regulējošie tiesību akti; attiecībā uz nepilngadīgiem bērniem tās reglamentē vecāku-bērnu attiecību tiesību akti saskaņā ar Civillkodeksa 18.-21. pantu.

Rīcībspēja

Tiesības, ko piemēro attiecībā uz personas, kas ir Grieķijas valstspiederīgais vai ārzemnieks, rīcībspēju uzņemties tiesības un saistības, iesaistīties juridiskos darījumos, iesūdzēt kādu tiesā un tikt iesūdzētam un piedalīties tiesvedībā personīgi, ir tās valsts tiesības, kuras valstspiederīgais ir šī persona (Civillkodeksa 5. un 7. pants un Civilprocesa kodeksa 62. panta a) apakšpunkts un 63. panta 1. punkts). Ja ārzemniekam saskaņā ar viņa vai viņas pilsonības valsts tiesību aktiem nav rīcībspējas iesaistīties juridiskos darījumos un piedalīties tiesvedībā personīgi, savukārt saskaņā ar Grieķijas tiesību aktiem viņam/viņai ir šāda rīcībspēja (izņemot gadījumos, uz kuriem attiecas ģimeņu un mantošanas tiesības, kā arī īpašumtiesības uz īpašumiem, kas atrodas ārpus Grieķijas), tādus gadījumos tiks piemēroti Grieķijas tiesību akti (Civillkodeksa 9. pants un Civilprocesa kodekss 66. pants).

- Juridiskas personas

Attiecībā uz juridisko personu tiesībspēju saskaņā ar Civillkodeksa 10. pantu tiek piemēroti tās vietas tiesību akti, kurā atrodas juridiskās personas domicils. Saskaņā ar Grieķijas tiesu judikatūru termins "domicils" nozīmē faktisko, nevis likumā noteikto domicilu.

3.4 Tiesisko attiecību noteikšana starp vecākiem un bērniem, ieskaitot adopciju

3.4.1 Tiesisko attiecību noteikšana starp vecākiem un bērniem

Vecāku un bērnu attiecību jautājumi attiecas uz ģimenes saitēm starp vecākiem un bērniem un saistītajām tiesībām un saistībām.

Lemjot par to, vai bērnu var pasludināt par dzimušu laulībā vai ārlaulībā (Civillkodeksa 17. pants), piemēro šādas tiesības:

tās valsts tiesības, kas regulēja personiskās attiecības starp bērna māti un viņas laulāto bērna piedzimšanas brīdī, saskaņā ar Civillkodeksa 14. pantu; ja laulība tika šķirta pirms bērna piedzimšanas, tās valsts tiesības, kas regulēja personiskās attiecības starp bērna māti un viņas laulāto laulības šķiršanas brīdī, saskaņā ar Civillkodeksa 14. pantu.

Piemērojamās tiesības attiecībā starp vecākiem un bērniem, kas ir dzimuši laulībā, arī tad, ja laulība ir šķirta:

Grieķijas tiesas attiecībā uz vecāku atbildību un bērnu aizsardzību pasākumiem piemērojamās tiesību aktus noteiks atbilstīgi 1996. gada 19. oktobra Hāgas konvencijai par jurisdikciju, piemērojamiem tiesību aktiem, atzīšanu, izpildi un sadarbību attiecībā uz vecāku atbildību un bērnu aizsardzības pasākumiem, ko Grieķija ratificēja ar Likumu Nr. 4020/2011, ja attiecināmi šīs konvencijas dalībvalsts tiesību akti.

Gadījumos, kad runa ir par valsti, kura nav šīs konvencija dalībvalsts, vai jautājumiem ārpus minētās Konvencijas piemērošanas jomas, piemērojamie tiesību akti tiek noteikti saskaņā ar Civillkodeksa 18. pantu:

ja viņi ir vienas un tās pašas valsts valstspiederīgie - attiecīgās valsts tiesības;

ja viņi ir ieguvuši jaunu kopīgu valstspiederību pēc bērna piedzimšanas - viņu jaunās kopīgās valstspiederības valsts tiesības;

ja viņi ir dažādu valstu valstspiederīgie pirms bērna piedzimšanas, un viņu valstspiederība nemainās pēc piedzimšanas vai, ja viņi ir vienas un tās pašas valsts valstspiederīgie pirms piedzimšanas, bet vecāku vai bērna valstspiederība mainās pēc bērna piedzimšanas — tās valsts tiesības, kurā viņiem bija pēdējā kopīgā pastāvīgā dzīvesvieta bērna piedzimšanas brīdī;

ja viņiem nav kopīgas pastāvīgās dzīvesvietas - tās valsts tiesību akti, kuras valstspiederīgais ir bērns.

Piemērojamās tiesības attiecībā starp māti un tēvu, un ārlaulībā dzimušu bērnu (Civillkodeksa 19. un 20. pants):

ja viņi ir vienas un tās pašas valsts valstspiederīgie - attiecīgās valsts tiesības;

ja viņi ir ieguvuši jaunu kopīgu valstspiederību pēc bērna piedzimšanas - viņu jaunās kopīgās valstspiederības valsts tiesības;

ja viņi ir dažādu valstu valstspiederīgie pirms bērna piedzimšanas, un viņu valstspiederība nemainās pēc piedzimšanas vai, ja viņi ir vienas un tās pašas valsts valstspiederīgie pirms piedzimšanas, bet vecāku vai bērna valstspiederība mainās pēc bērna piedzimšanas — tās valsts tiesības, kurā viņiem bija pēdējā kopīgā pastāvīgā dzīvesvieta bērna piedzimšanas brīdī;

ja viņiem nav kopīgas pastāvīgās dzīvesvietas — tās valsts tiesību akti, kuras valstspiederīgie ir tēvs vai māte.

Vecāku bērna uzturēšanas pienākuma gadījumos piemērojamie tiesību akti:

Grieķijas tiesas, sākot no 2011. gada 18. jūnija, piemērojamās tiesību aktus noteiks, pamatojoties uz Regulu (EK) Nr. 4/2009, saskaņā ar 2007. gada 23. novembra Hāgas protokolu. Parasti piemērojami tās valsts tiesību akti, kurā atbildīgajai pusei ir pastāvīgā dzīvesvieta.

3.4.2 Adopcija

Piemērojamās tiesības attiecībā uz adopcijas nosacījumiem un adopcijas pārtraukšanu ar starptautisku elementu ir tās valsts tiesības, kuras valstspiederīgais ir katra adopcijā iesaistītā persona (Civillkodeksa 23. pants). Adopcijas formai piemērojamie tiesību akti paredzēti Civillkodeksa 11. pantā, proti, vai nu tiesību akti, kas regulē tās saturu, vai tās vietas tiesību akti, kurā adopcija tiek noformēta, vai arī visu pušu pilsonības valsti. Ja adopcijā iesaistītās personas ir dažādu valstu valstspiederīgie, ir jāievēro visu attiecīgo valstu tiesību aktu noteikumi un, lai adopcija būtu spēkā, nedrīkst pastāvēt nekādi šķēršļi saskaņā ar šiem tiesību aktiem.

Piemērojamās tiesības attiecībā starp adoptētājiem vecākiem un adoptējamo bērnu:

ja viņi ir vienas un tās pašas valsts valstspiederīgie pēc adopcijas — attiecīgās valsts tiesības;

ja viņi adopcijas laikā iegūst jaunu kopīgu valstspiederību — viņu pēdējās kopīgās valstspiederības valsts tiesības;

ja viņi ir dažādu valstu valstspiederīgie pirms adopcijas, un viņu valstspiederība nemainās pēc adopcijas vai ja viņi ir vienas un tās pašas valsts valstspiederīgie pirms adopcijas, bet vienai no adopcijā iesaistītajām personām valstspiederība mainās pēc adopcijas beigām- tās valsts tiesības, kurā bija viņu pēdējā kopīgā pastāvīgā dzīvesvieta adopcijas brīdī;

ja viņiem nav kopīgas pastāvīgās dzīvesvietas — tās valsts tiesības, kuras valstspiederīgais ir adoptētais vecāks, vai, ja adoptē abi laulātie, tās tiesības, kas regulē viņu personiskās attiecības.

3.5 Laulība, pāru kopdzīve bez laulības, partnerattiecības, laulības šķiršana, laulāto atšķiršana, uzturēšanas saistības

3.5.1 Laulība

Materiāltiesiskie nosacījumi

Piemērojamās tiesības nosacījumiem, kas ir jāievēro, un kavējiem to personu ceļā, kas vēlas apprecēties, ir tās valsts tiesības, kuras valstspiederīgie viņi ir, ja viņi ir vienas un tās pašas valsts valstspiederīgie, bet, ja viņi ir dažādu valstu valstspiederīgie, abu valstu tiesības (Civillkodeksa 13. panta 1. punkta

a) apakšpunkts).

Procesuālie nosacījumi

Lai laulības būtu oficiāli spēkā, piemērojamās tiesības ir tās valsts tiesības, kuras valstspiederīgie ir personas, kas gatavojas precēties, ja viņi ir vienas un tās pašas valsts valstspiederīgie, bet, ja viņi ir dažādu valstu valstspiederīgie, abu valstu tiesības, kuru valstspiederīgie tās ir, vai tās valsts tiesības, kurā notiek laulības (Civillkodeksa 13. panta 1. punkta b) apakšpunkts). Grieķijas tiesiskā sistēma pieprasa ievērot zināmas formalitātes, lai noslēgtu laulības; pāru savienības, kas dzīvo kopā, bet kas nav oficiāli precējušies, Grieķijā atzīst par spēkā esošām ar noteikumu, ka tās atzīst par spēkā esošām saskaņā ar ārvalstu tiesībām, un kopā dzīvojošās personas nav Grieķijas valstspiederīgie.

Laulāto personiskās attiecības

Personiskās attiecības starp laulātajiem ir attiecības, kuru pamatā ir laulības un, kam nekāda sakara ar īpašumu, piemēram, dzīvošana kopā, un tiesības un saistības, tai skaitā uzturēšana.

Piemērojamās tiesības personiskajām attiecībām starp laulātajiem (Civillkodeksa 14. pants), kas neskar uzturēšanas pienākumu:

ja laulātie pēc laulībām ir vienas un tās pašas valsts valstspiederīgie — attiecīgās valsts tiesības;

ja laulātie ir ieguvuši jaunu kopīgu valstspiederību laulību laikā — viņu pēdējās kopīgās valstspiederības valsts tiesības;

ja laulātie ir vienas un tās pašas valsts valstspiederīgie laulību laikā, un viens no viņiem vēlāk kļuva par citas valsts valstspiederīgo — viņu pēdējās kopīgās valstspiederības valsts tiesības ar noteikumu, ka otrs laulātais joprojām ir minētās valsts valstspiederīgais;

ja laulātie ir dažādu valstu valstspiederīgie pirms laulībām, un viņu valstspiederība nemainās pēc laulībām vai ja viņi ir vienas un tās pašas valsts valstspiederīgie pirms laulībām, bet vienam no viņiem valstspiederība mainās pēc laulībām — viņu pēdējās kopīgās pastāvīgās dzīvesvietas valsts tiesības; ja viņiem nav kopīgas pastāvīgās dzīvesvietas laulību laikā — tās valsts tiesības, ar kuru laulātajiem ir visciešākā saistība.

Uzturēšanas pienākums

Piemērojamās tiesību aktus nosaka saskaņā ar 1973. gada 2. oktobra Hāgas Konvencijas, kuru Grieķija ratificējusi ar Likumu Nr. 3137/2003, 4. pantu, proti, piemēro saņēmēja pastāvīgās dzīvesvietas valsts tiesību aktus.

Laulāto mantiskās attiecības

Laulāto mantiskās attiecības attiecas uz īpašumtiesībām un atbilstīgajām saistībām, kas izriet no laulībām.

Piemērojamās tiesības ir tiesības, kas regulē laulāto personiskās attiecības tūlīt pēc laulību noslēgšanas (Civillkodeksa 15. pants).

3.5.2 Pāru kopdzīve bez laulības un partnerattiecības

Grieķijas tiesību sistēmā tiek atzīta kopdzīves forma, kas nav laulība, kā to paredz Likums Nr. 3719/2008. Pamatojoties uz iepriekš minētajā likumā skaidri noteiktām normām, šis likums piemērojams visa veida civilajām partnerattiecībām, kuras reģistrētas Grieķijā vai Grieķijas konsulārajās iestādēs, neatkarīgi no tā, vai puses ir Grieķijas valstspiederīgie vai ārzemnieki, gan formas, gan pušu vispārējo attiecību jomā. Ja civilās partnerattiecības ir reģistrētas ārzemēs, tām piemērojamās tiesību aktus nosaka Civillkodeksa 11. pants, proti, piemēro tiesību aktus, kas reglamentē to saturu, vai tās valsts tiesību aktus, kurā partnerattiecības reģistrētas, vai visu pušu pilsonības valsts tiesību aktus; pušu attiecības reglamentē tās valsts tiesību akti, kurā partnerattiecības reģistrētas.

3.5.3 Laulības šķiršana un laulāto atšķiršana

Šķiršanas vai jebkāda veida atšķiršanas jautājumos piemērojamās tiesību aktus nosaka Regula (ES) Nr. 1259/2010, ar kuru īsteno ciešāku sadarbību attiecībā uz tiesību aktiem, kas piemērojami laulības šķiršanai un laulāto atšķiršanai (Romas III regula). Pamatā laulātie var vienoties šķiršanās vai atšķiršanas gadījumā piemērot kādus no šiem tiesību aktiem: a) laulāto pastāvīgās dzīvesvietas valsts vienošanās brīdī tiesību akti; b) laulāto pēdējās pastāvīgās dzīvesvietas valsts tiesību akti, ja viens no laulātajiem vienošanās brīdī tur joprojām uzturas; c) jebkuras puses pilsonības valsts vienošanās brīdī tiesību akti; vai d) tiesas, kas lietu izskata, atrašanās vietas tiesību akti.

3.5.4 Uzturēšanas saistības

Iepriekš minētajā regulā skaidri noteikts, ka tā nav piemērojama bijušo laulāto uzturēšanas pienākuma gadījumos, jo šo jautājumu reglamentē 1973. gada 2. oktobra Hāgas Konvencijas, kuru Grieķija ratificējusi ar Likumu Nr. 3137/2003, 8. panta, kurā noteikts, ka piemērojami tās valsts tiesību akti, kurā veikta laulības šķiršana vai atšķiršana.

3.6 Laulāto mantiskās attiecības

Skatīt iepriekš 3.5.1. punkta pēdējo rindkopu.

3.7 Testamenti un mantojums

Visos jautājumos, kas skar mantošanas tiesības, izņemot testamentu sastādīšanas un atsaukšanas formu, piemērojamās tiesību aktus nosaka, balstoties uz Regulu (ES) 650/2012 par jurisdikciju, piemērojamiem tiesību aktiem, nolēmumu atzīšanu un izpildi un publisku aktu akceptēšanu un izpildi mantošanas lietās un par Eiropas mantošanas apliecības izveidi.

Testaments tiks atzīts par derīgu, ja tas ir sastādīts kādā no turpmāk minētajiem tiesību aktiem paredzētajā formā (1961. gada 5. oktobra Hāgas konvencija par tādu tiesību normu kolīzijām, kuras attiecas uz testamentāro darījumu formu):

tās valsts tiesības, kurā mirušais testamentu sastādīja;

tās valsts tiesības, kuras valstspiederīgais bija mirušais, kad viņš sastādīja testamentu vai kurā viņš nomira;

tās valsts tiesības, kurā mirušais dzīvoja vai uzturējās, kad sastādīja savu testamentu, vai kurā viņš nomira;

ja testaments attiecas uz īpašumu — tās valsts tiesības, kurā atrodas īpašums.

3.8 Nekustamais īpašums

Ar nekustamo īpašumu saistītām lietu attiecībām piemērojamās tiesību aktus nosaka Civillkodeksa 27. pants, proti, piemērojami tās valsts tiesību akti, kurā atrodas nekustamais īpašums.

Noziedzīgai rīcībai saskaņā ar saistību tiesībām, kas skar nekustamo īpašumu, piemērojamos tiesību aktus nosaka Regula (EK) Nr. 593/2008 (Romas I regula), un pamatā tiek piemēroti pušu izvēlētie tiesību akti.

Piemērojamās tiesības iepriekš minēto darījumu veidam ir tās valsts tiesības, kurā atrodas nekustamais īpašums (Civillkodeksa 12. pants).

3.9 Maksātnespēja

Piemērojamās tiesības ar maksātnespēju un tās iznākumu saistītos jautājumos nosaka Regula (EK) Nr. 1346/2000 par maksātnespējas procedūrām, t.i., tiek piemērotas tās valsts tiesības, kurā ir uzsākta maksātnespējas tiesvedība.

Lapa atjaunināta: 06/06/2017

Šīs lapas versiju savā valodā uztur attiecīgais Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla kontaktpunkts. Tulkojumu veic Eiropas Komisijas dienestā. Varbūtējās izmaiņas, ko oriģinālā ieviesušas kompetentās valsts iestādes, iespējams, nav atspoguļotas tulkojumos. Ne Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkls, ne Eiropas Komisija neuzņemas nekādu atbildību par šajā dokumentā ietverto vai minēto informāciju vai datiem. Lūdzam skatīt juridisko paziņojumu, lai iepazītos ar autortiesību noteikumiem, ko piemēro dalībvalstī, kas ir atbildīga par šo lapu.